

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 8. Emendata quædam è libro sexto Epistolarum ad Atticum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

in patriam rediret: qua de re ita Probus: Hec
egressus est, quamquam Theramenes, & Thrasylle
dem rebus prefuerant, simulq; reverant in Piraeum.
men illum unum omnes prosequebantur: & id quod non
quam antea vsuenerat nisi Olympia victoribus, cor
aureis aneisq; vulgo donabatur. Sed cum aneas cor
coronas addat, non immerito queri potest. Nam
Glauci Homerici vaecordia ridetur permutant
στα χαλκειων, ita ridicula videri potest hæc χρυσα
χαλκειων permistio. Ego verò non dubito, quin ha
verba corrupta sint, ita ut ubi est aneisq; legendu
τενιjsq;. Solebant enim ferè tenax cum corconis
iungi. Empedocles:

Taurulus remplexus lato, s'equitur surcoss.

Idque manifestò confirmat quod apud Thucydide
de Brasida legitur: quem Scionai, re præclaræ ge
ut Olympioniken excepisse, & ut Græcia libera
rem, corona aurea & tenijs reuinxisse dicuntur. Th
ucydidis verba hæc sunt: καὶ οἱ μὲν σκυρωροὶ ἐπίστρε
τοις λόδοις, καὶ Δερνιούτες τάρτες ἀρισταῖς, καὶ οἱ μὲν
ὑπερσκεταὶ πραστόμενα, τόντε πέλευτες διερύθρη
στρι, καὶ τὸν βεγκούδιν τάττα ἄλλα καλῶς ἐδέξαντο, καὶ μὲν
μὲν χρυσῷ σφράγειᾳ ἀρέσκουν, οἵ εἰλιθεροῦται τὸν
ἴδιον τε ἵταντο, καὶ προσήρχοντο, οἵτις ἀλλαττα. Ait
tam autem cùm dicit, Olympioniken intelligit.

Emendata quedam è libro sexto Epistolarum ad Attic.

CAPUT VIII.

IN hoc scribendi genere non modò exigi ordo
solet: sed ipsa potius αὐτοῖς, & melius Varianum
etionum nomen tueri, & minus satieratis adferre
etoribus creditur. Ego itaque qui horis exceptis
qualiacumque procudo, ut quisque liber venit in me.

na, ita ex eo aliquid excerpto, quo mea hæc auctio-
nem fuit. Nunc igitur percurram sextum librum Epi-
stolarum ad Atticum. In cuius prima epistola haud
procul à fine ita legitur: *Nam Cælius libertum ad me
misit, & litteras accuratè scriptas, & de pantheris, & de
civitatibus.* Puto pro civitatibus legendum cibyrratis: id-
est. Namque ijs qui rem totam accuratè considerauerint, pro-
ficiuntur mihi. In eadem epistola paulo infra li-
beri editi sic habent: *C. Vennonius domum Vindulli venit.
Ius emnia obsignaret, in Vedianas res incidit. In ijs in-
venita sunt quinque imaguncula matronarum, in quibus
una sororis amici tui hominis Bruti, qui hoc utatur, &
alios Lepidi qui hæc tam negligenter ferat. Vetus liber
tuus pro illo amici tui habet amici tuos.* Bruti au-
tum & Lepidi nomina non habet. Quare totum lo-
cum ita lego: *In quibus una sororis amici tui. Os homini-
us qui hoc utatur, & illius qui hæc tam negligenter ferat.*
Significat enim duri admodum oris esse & Brutum,
qui utitur eo, propter quem soror sua adulterij suspe-
cta esse possit: & Lepidum, qui tam turpem suspicio-
nem in vxore tam lentè ac negligenter ferat. Neque
dubium est, quin de Bruto & Lepido loquatur: sed
in talium rerum narratione, ac significatione, propria
coram, de quibus agitur, nomina multo venustius
multoque verecundius subtileetur. Addita autem pu-
tro tampridem ab aliquo eruditio homine, qui locum
declarare vellet. Iam illud, *os hominis*, ita dictum est,
ut apud Martiale;

Santonica medicata dedit mibi pocula virga.

Os hominis. mulsum me rogat Hippocrates.

*Libet & notare usum verbi plaser, sanè elegantem: si
quis forte eum minus aduerterit. Cum igitur in ma-
nus peccato aliquem deprehenderant, ita ut ne*

ipse quidem factum suum defendere posse video
tur: ita cum interrogabant: *Placet hoc tibi?* Sic Thym
Terentiana deprehensum Chaream leuiter obu
gans, *Satin' hoc tibi placet?* Cicero epistola. seu en
libri in quo nunc versamur: *Sed bene tu me perdisceas*
placet hoc tibi? Tibullus in carmine obsecro: *Pla
cet hoc tibi?* *qui sub arborum coma:* & quæ sequuntur, qui
enim adscribere. In eadem epistola, ubi vulgo lego
A: nunc Cœlius, non dico equidem, quid egerit: legendo
est, quidquid egerit. In octava, meros terores, non vul
go, miro. In ultima verò, *Accepi ab Acasto, meo statu*
tuas litteras. non ut editi libri habent, *Accepi ab A*
seruo meo statim tuas litteras.

Eminenda multa è libro tertio De officijs.

CAPVT IX.

CICERONIS verba sunt è tertio De officijs.
Accedit eodem testi locuples Posidonius, qui en
scribit ihi quadam epistolæ, P. Rutilium Rufum, qui Pan
tium audinerat, dicere solebat, ut nemo pictor esset invi
sus, qui Veneris eam partem, quam Apelles inchoatum re
quisset, absoluueret. oris enim pulchritudo reliqui corpori re
tandi spem auferebat: sic ea quæ Panætius prætermisſet,
non perfecisset, propter eorum quæ fecisset præstantiam,
neminem persecuturum. Quibus in verbis lèpè admirau
eram, cur additum esset illud, & non perfecisset, cum
enim quæ prætermiserat Panætius, ea non modo non
perfecerat, sed ne inchoauerat quidem. Sed veteres
bri admirationem luctulerunt, quorum in pleniora
postrema eius comprehensionis pars ita legitur, ut
quæ Panætius prætermisſet, propter eorum quæ perfec
tae præstantiam, neminem persecutum. In eodem libro, in
de Cæsar's cædē, et si eum non nominat, loquitur, in
vulgo